

THE VENICE CHARTER LA CHARTE DE VENISE

1964 - 1994

Charte de Venise - 1964
Le but d'un monument comprend, non seulement la création architecturale
soignée, mais aussi le cadre où il s'insère. Le monument est inséparable de
l'histoire où il se situe et de l'histoire dont il est le témoin. En conséquence, les
mesures monumentales doivent tenir un grand compte des conditions architecturales, qu'elles
soient matérielles ou non, acquises, avec le temps, sous l'impulsion historique
et humaine.

1. La conservation et la restauration des monuments constituent une discipline
qui fait appel à toutes les sciences et techniques qui peuvent contribuer à
l'étude et à la sauvegarde des faits et monuments.

Elle vise à sauvegarder tout autant l'œuvre d'art que le témoin d'un site.

La conservation des monuments est toujours favorisée par leur affectation
à une fonction utile à la société, mais cette affectation ne peut altérer
leur valeur.

C'est dans ce limite qu'il faudra concevoir et que l'on pourra autoriser la
modification ou la restauration des monuments, en tenant compte de leur
fonction.

2. La conservation des monuments impose d'abord le respect de leur
authenticité.

La restauration est une opération qui doit garder son caractère
inséparable. Elle vise à conserver et à rétablir le mieux possible le
monument. Elle s'appuie sur le respect de la substance
originelle ou de documents authentiques et s'écrit en conséquence
l'hypothèse. Au cas où, tout travail de conservation implique une action
de comparaison à l'architecture ou l'œuvre de l'époque.

INTERNATIONAL COUNCIL ON MONUMENTS AND SITES
CONSEIL INTERNATIONAL DES MONUMENTS ET DES SITES
CONSEJO INTERNACIONAL DE MONUMENTOS Y SITIOS

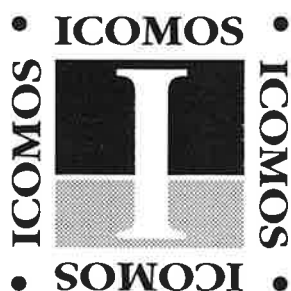
Scientific Journal

Journal scientifique

THE VENICE CHARTER

LA CHARTE DE VENISE

1964 - 1994

INTERNATIONAL COUNCIL ON MONUMENTS AND SITES
CONSEIL INTERNATIONAL DES MONUMENTS ET DES SITES
CONSEJO INTERNACIONAL DE MONUMENTOS Y SITIOS

1994

President / Président

Roland Silva

Secretary General / Secrétaire Général

Jean Louis Luxen

Editorial Board / Comité éditorial

Sherban Cantacuzino, Chairman / Président

Carmen Anón Felió

Natalya Douchkina

Mohaman Hamah

Jan Jessurun

Raymond Lemaire

Joseph Phares

Andras Roman

Roland Silva

Giara Solar

V Trutzschler

Coordinating Editors / Editeurs coordinateurs

Sita Pieris

Cathelijne Broers

Project Coordinator / Coordinateur du projet

Hiroshi Ratnaweera

Type Setting/Composition

Lazer Print and Guilhem Beugnon

ICOMOS (Sri Lanka)

Printing /Impression

Andras Roman

ICOMOS (Hungary)

Scientific Journal / Journal scientifique

No. 4 (July-Dec 1994)

© ICOMOS

The views expressed in the articles
are those of the respective author / authors

Les opinions exprimées dans les articles
sont celles des auteurs respectifs

ISSN 1391 - 1147

Director

ICOMOS

Hôtel Saint Aignan

75, Rue du Temple

75003 Paris

Cover: First page of the original manuscript of the Venice Charter

Frontispiece: Pages from the manuscript of the original Venice Charter, Archives, University of Leuven

The Venice Charter

*translated
in*

HEBREW

HEBREUX

ICOMOS National Committee using this version:

Israel

אמנה בינלאומית לשימור ושיקום אתרים - "אמנת ונציה 1964"

הקונגרס הבין לאומי ה- II של אדריכלים ומהנדסים של מונומנטים היסטוריים, ונציה, 1964.
מאומצת ע"י איקומוס ב - 1965

המונומנטים ההיסטוריים של דורות רבים, הנושאים את חותם העבר מהווים עדות מוחשית למטרות קדומות. בני האדם מודעים יותר ויותר לאחדות הערכים האנושיים וזואים במונומנטים מן העבר מורשת משותפת. קיימת הכרה באחריות המשותפת לשימורם למען הדורות הבאים ובחובה להורישם במלא עושר ובמירב האותנטיות שלהם.

חיוני להגיע להסכמה על בסיס בינלאומי, בכל הנוגע לעקרונות המנחים את השימור והשיקום של המבנים הקדומים, באופן כזה שכל ארץ תהיה אחראית ליישום תכניות השימור במסגרות התרבות והמסורת המיוחדים לה.

בבואה להנדיר עקרונות בסיסיים אלה לראשונה, תרמה אמנת אתונה מ- 1931 להתפתחותה של תנועה בינלאומית רבת היקף שזכתה לביטוי מעשי במסמכים לאומיים, בעבודות איקו"מ ואונסק"ו ובהקמת "המרכז הבינלאומי ללימוד השימור והשיקום של נכסי תרבות" (איקרו"ם). מודעות גוברת ולימוד מבוסס תרמו את תרומתם לנישא, שהפך מורכב ומגוון יותר ויותר. עתה הגיע הזמן לבחון מחדש את אמנת אתונה, ללמוד באופן יסודי את עקרונותיה ולהרחיב את היריעה בעזרת מסמך חדש. בהתאם לכך, "הקונגרס הבינלאומי השני של הארכיטקטים והטכנאים לשיקום אתרים היסטוריים", שהתכנס בוונציה בתאריכים 25-30 במאי 1964, אישר את המסמך שלהלן:

הגדרות:

סעיף 1.

המושג מונומנט היסטורי כולל לא רק את היצירה האדריכלית הבודדת, אלא גם מכלולים עירוניים וכפריים שבהם קיימת עדות לתרבות יחודית, התפתחות משמעותית או אירוע היסטורי. חדבר נוגע לא רק לעבודות אמנות גדולות אלא אף לעבודות צנועות ששרדו מן העבר, שהפכו בעלות ערך תרבותי מרבות הימים.

סעיף 2.

שימור ושיקום המונומנטים, חייב להעזר בכל המדעים והטכניקות שיש בכוחם לתרום ללימוד ולהבטחת המורשת האדריכלית.

מסרה:

סעיף 3.

הכוונה בשימור ושיקום מונומנטים היא לשמר אותם הן כעבודות אמנות והן כעדות היסטורית.

שימור:

סעיף 4.

חיוני לשימור מונומנטים - שיתחזקו באופן קבוע..

סעיף 5.

שימור המונומנטים יהיה תמיד קל יותר אם יעשה בהם שימוש למטרה כלשהי לתועלת הכלל. על כן, שימוש מעין זה רצוי ובלבד שלא יעשה שינוי בתכנית המבנה ובעיטוריו. רק במסגרת מגבלות אלה ניתן להתיר את ביצוע החתאמות הנדרשות מתוך שינוי היעוד.

סעיף 6.

שימור המונומנט פירושו לשמור על מסגרת שאינה חורגת מקנה המידה הקיים. במידה והמסגרת המסורתית קיימת, יש להקפיד על שימורה. אין להרשות בניה, הרס או שינויים שיחוללו תמורה ביחסי מסות וצבעים.

סעיף 7.

חמונומנט הוא חלק בלתי נפרד מן ההיסטוריה, לה הוא משמש עדות, כמו גם הסביבה בה הוא נמצא. אין לאפשר הזזת המבנה או חלקים ממנו למעט חרמקרים בהם הדבר מתחייב כדי להבטיח את שלמותו, או כאשר הדבר מוצדק משיקולים לאומיים / בינלאומיים בעלי חשיבות ראשונה במעלה.

סעיף 8.

פסלים, ציורים או עיטורים המהווים חלק בלתי נפרד מהמונומנט מותר להסיר רק במקרה שאין דרך אחרת להבטיח את שימורם.

שיקום:

סעיף 9.

תהליך השיקום הוא פעולה הדורשת התמחות ברמה גבוהה. מטרתו לשמר ולחשוף את הערכים האסטטיים וההיסטוריים של המונומנט והוא מבוסס על כיבוד החומר המקורי והתיעוד האותנטי. על תהליך השיקום להפסק בנקודה בה מתחילות ההשערות, ובמקרה כזה, כל עבודה מחייבת, נוספת, תבוצע כך שניתן יהיה לתבחין בינה לבין המקור ועליה לשאת את חותם תקופתה. בכל מקרה, את עבודת השיקום יקדים וילווה מחקר ארכיאולוגי והיסטורי של המונומנט.

סעיף 10.

כאשר טכניקות מסורתיות אינן מספקות, ניתן להגיע ליצוב מוטומנט ע"י שימוש בכל טכניקות שימור ובניה מודרנית, אשר יעילותה הוכחה על ידי נתונים מדעים ונסיון.

סעיף 11.

יש לכבד את תרומתן של כל התקופות לבניית המונומנט, שכן אהיזדות הסגנון איננה מטרת השימור. כאשר המבנה כולל תוספות מונקופות שונות, חשיפת השכבות התחתונות יכולה להיות מוצדקת בנסיבות חריגות וכאשר החלקים המוסרים הם בעלי ענין פחות והחלקים הנחשפים הם בעלי חשיבות גדולה יותר מבחינה היסטורית, ארכיאולוגית או אסתטית. כל זאת במידה ומצב השתמרותם טוב דיו כדי להצדיק את הפעולה. הערכת חשיבות השרידיה וההחלטה מה ניתן להרוס, לא תעשה בשום מקרה רק על ידי היחיד האחראי על העבודה.

סעיף 12.

השלמת חלקים חסרים תעשה באופן שהם ישתלבו בצורה הרמונית עם המכלול, ועם זאת כצורה שניתן יהיה להבחין בינם לבין המקור, כך שהשיקום לא יטשטש את העדות האמנתית וההיסטורית.

סעיף 13.

אין להרשות תוספות בניה למעט כאשר הן אינן גורעות מחלקי הבוין המעניינים, המסגרת המסורתית שלו, שיווי המשקל בין חלקיו ויחסו לסביבה.

אתרים היסטוריים:

סעיף 14.

האתרים בהם מצוי המונומנט, דורשים התייחסות מיוחדת כדי לשמור על שלמותם וכדי להבטיח את ניקיונם והצגתם באופן מושך. עבודות השימור והשיקום הנעשות באתרים אלה, צריכות לקבל את השראתן מהעקרונות שהובאו לעיל.

חפירות:

סעיף 15.

יש לבצע חפירות עפ"י אמות מידה מזעיות ועל פי המלצות המנדירות עקרונית ביני"ל ליישום בחפירות ארכיאולוגיות שאומצו ע"י אונסק"ו ב- 1956.

יש לתחזק את השרידים ולנקוט באמצעים הנוצצים לשימור והגנה קבועים על החלקים האדריכליים והחפצים שנתגלו בחפירה. יתרה מזאת, יש לנקוט בכל האמצעים שיקלו על הבנת המונומנט וחיפתו מבלי לאבד את משמעותו. מראש יש לקבוע שאין לבצע כל עבודת שיחזור. ניתן להתיר רק אנסטילוזיס, דהיינו חיבורם מחדש של חלקים קיימים שהתפזרו.

החומרים בהם יעשה שימוש לצורך השלמת המבנים חייבים להיות ניתנים לזיהוי ויש להשתמש בהם בצורה המזערית, שתבטיח את שימור המונומנט והשבת צורתו המקורית.

פרסום:

סעיף 16.

כל עבודות השימור, השיקום והחפירות יעשו תוך תיעוד מדוקדק בצורת דו"חות אנליטיים, מלווים באיורים ותצלומים. יש להכליל בדו"ח כל שלב משלבי העבודה: פינוי, יצוב, סידור מחדש והשלמות, כמו גם אלמנטים טכניים ואחרים שזוהו במהלך העבודה. את הדו"ח יש להפקיד בארכיון של מוסד ציבורי, באופן שיהיה נגיש לחוקרים. מומלץ שהדו"ח יפורסם.

(תרגום מהאנגלית: אדר גיורא סולר)